

ΕΝ ΑΘΟΥΒΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Η ΣΧΟΛΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΥΠΑΙΘΡΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΩ ΑΛΥΣΟΝ ΑΧΑΪΑΣ

ΑΥΞΗΣΙΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΑΠΟ ΕΤΟΥΣ ΕΙΣ ΕΤΟΣ

Κατὰ τὸ ἔτος 1955 ἰδρύθη εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας καὶ εἰς τὸν Ἀνω Ἀλυσὸν ἡ Σχολὴ Στελεχῶν Ὑπαίθρου.

Ἡ ἰδρυσις τῆς Σχολῆς ἀνήκει εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Φιλαγροτικῆς Ἑταιρείας Πατρῶν μετὰ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν, ἡ Σχολὴ αὐτὴ, ν' ἀποτελέσῃ μίαν θετικὴν πρᾶξιν συνδρομῆς καὶ οὐσιαστικῆς ἀγάπης διὰ τὸ τόσο δύστυχο καὶ ἀγνοημένο Ἑλληνικὸ χωριό.

Ἡ Σχολὴ Στελεχῶν Ὑπαίθρου ἡ ὁποία εἶναι, ἰσως τὸ σημαντικώτερον ἐπίτευγμα τῆς Φιλαγροτικῆς Ἑταιρείας Πατρῶν ἔχει ἀρχίσει καὶ δέχεται μαθητὰς ἀπὸ τὸ ἔτος 1960.

Σκοπὸς τοῦ Διδακτηρίου εἶναι ἡ παροχὴ γυμνασιακῆς μορφώσεως (τρεῖς πρῶται τάξεις) μετὰ παράλληλῃ ἐπαγγελματικῇ κατάρτησιν, κατὰ τὸ πλεῖστον τεχνικὴ—ἀγροτικὴ χαρακτῆρος. Οἱ διευθύνοντες τὴν Φιλαγροτικὴν Ἑταιρείαν Πατρῶν ὀρθότατα ἐπρογραμματίσαν σχετικῶς μετὰ τὴν οὐσίαν τῆς παρεχομένης μορφώσεως εἰς τὴν Σχολήν.

Σήμερα εἰς κάθε ἀγροτικὴν περιφέρειαν ἢ φύσιν τῶν δημιουργημένων ἐργασιῶν ἀπαιτεῖ μίαν μικτὴν τεχνικὴ—ἀγροτικὴν ἐπιμόρφωσιν, ἱκανὴν νὰ τὴν καταστήσῃ χρησίμην εἰς ὅλα τὰ ποικίλα ἔργα πρωτογενοῦς καὶ δευτερογενοῦς κλίμακος τὰ ὁποῖα ἀξιοποιοῦν τὸν ἰδρῶτα καὶ τὸν μόχθο τῆς ὑπαίθρου.

Οἱ μαθηταὶ σύμφωνα μετὰ τὸν κα-

νονισμόν τῆς Σχολῆς, ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι καὶ κατὰ προτίμησιν τέκνα ἀγροτῶν καὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἐγγράφονται κατόπιν ἐξετάσεων καὶ αὐστηρᾶς ἐπιλογῆς. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ εἶναι οἰκότροφοι—ἐσωτερικοὶ καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν 250 δρχ. κατὰ μῆνα, πλοῦτον τὸ ὅποιον καλύπτει τὰ ἔξοδα ἐκπαίδευσως. Οἱ ἄλλες δαπάνες τοῦ οἰκοτροφείου καὶ τῆς συντηρήσεως τῶν μαθητῶν, καλύπτονται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὴν Σχολήν.

Εἰς τὸ πρῶτον ἔτος, τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς, 1960—61 εἶχαν ἐγγραφεῖ 33 παιδιὰ. Τὸ 1961—62 39. Τὸ 1963—64, 60. Ὑπολογίζεται ὅτι διὰ τὸ ἔτος 1964—65 οἱ ἐγγραφῆς τῶν παιδιῶν θὰ φθάσουν τοὺς 80. Οἱ πρῶτοι μαθηταὶ προήρχοντο ἀπὸ τοὺς Νομοὺς Ἡλείας, Ἀχαΐας καὶ Αἰτωλοακαρνανίας. Τὸ 1962—63 ἐνεγράφησαν ἀπὸ τὸν Νομὸν Ἀρτίας. Τὸ 1963—64 ἦρθαν καὶ ἀπὸ τὸν Νομὸν Ἰωαννίνων. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, ἔπειτα ἀπὸ τὰ τόσο ἐξαιρετα αὐτὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας του, δικαιούται μίᾳ δημοσίᾳ ἀναγνώριση, ἀκόμη καὶ μίᾳ εὐγνωμοσύνῃ διὰ τῆς καταβαλλόμενης ἐντατικῆς καὶ ἐπίμονης προσπάθειας, ὅπως τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων δικαιούνται ὅλοι οἱ φορεῖς οἱ ὁποῖοι ἀνιδιοτελῶς συμβάλλουν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Σχολῆς, ἐπιτελοῦντες μετὰ ὑπερηφάνειαν ἓνα ἐθνικὸν ἔργον.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ